

selv om Overenskomst derom ikke er truffet, Krav paa passende Vederlag for sit Arbejde, naar det under Hensyn til dettes Art og de øvrige Omstændigheder maa anses for rimeligt, at Vederlag skulde ydes. Har den ene Ægtefælle overdraget Bestyrelsen af sin Formue eller nogen Del deraf til den anden Ægtefælle, er denne (medmindre andet er aftalt eller maa anses forudsat) berettiget til i passende Omfang at anvende Indtægterne til Familiens Underhold uden at skyldes særligt Regnskab herfor; en saadan Bemyndigelse kan til enhver Tid tilbagekaldes af vedkommende Ægtefælle.

Kap. X. *Om Bosondring.* Bestemmelserne her stemmer i Hovedsagen med, hvad der indeholdes i Loven af 7. April 1899.

Kap. XI. *Om Ægteskabs Omstødelse* (o: Ugyldighedserklæring). Omstødselsgrunde er de samme, som nu betragtes som Ugyldighedsgrunde: Bigami, Slægteskab og Svogerskab i indispensable Grader o. s. v. Hertil er føjet nogle, til Dels nye Tilfælde, hvor et Ægteskab vil være at omstøde efter Begæring af den ene Ægtefælle: 1) naar han ved Ægteskabets Indgaaelse befandt sig i forbigaaende Sindsforvirring eller lignende Tilstand, som udelukker retlig Handleevne; 2) naar han af en Fejltagelse har ladet sig vie til en anden end sin Forlovede eller uden at ville indgaa Ægteskab; 3) naar uden hans Vidende den anden Ægtefælle ved Ægteskabets Indgaaelse led af Kønssygdom, som endnu frembød Smittefare, Epilepsi med jævnlig Anfald eller Spedalskhed eller af en uhelebredeleg legemlig Mangel, der gør uskikket til Ægteskab; 4) naar han er blevet forledet til at indgaa Ægteskabet derved, at han af den anden Ægtefælle gennem falske Oplysninger eller svigagtig Fortielse af Sandheden er villedet om, hvem den anden er, eller angaaende saadanne Omstændigheder ved hans tidligere Liv, som med Føje maatte have afholdt Sagsøgeren fra at indgaa Ægteskabet; 5) naar han er blevet tvunget til at indgaa Ægteskabet. Angaaende Retsvirkningerne af Ægteskabs Omstødelse finder Reglerne ndfr. i Kap. XII tilsvarende Anvendelse. — Ved Skitte i Anledning af Ægteskabs Omstødelse udtager hver Ægtefælle forlods saa meget af sit Gifteeje, som svarer til, hvad han har indbragt i Boet ved Ægteskabets Indgaaelse eller gennem senere Erhvervelse ved Arv eller Gave, eller hvad han har overført til Gifteejet fra eget Særeje; det, som den ene Ægtefælle har skænket den anden, kan fordres tilbage. — Endelig gives der Regler om Godtgørelse til den Ægtefælle, der har været i god Tro ved Ægteskabets Indgaaelse.

Kap. XII. *Om Separation og Skilsmisse.* De herom givne Regler er i Hovedsagen de nu gældende, dog med forskellige væsentlige Ændringer. Fordringen om, at Parterne for at